

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De forma, seu modo, quo fieri debet, vel potest compromissum in arbitros.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

§. IV.

*De forma, seu modo, quo fieri debet,
vel potest compromissum in arbitros.*

C Ompromissum fieri potest in unum, vel plures arbitros non solum praesentes per verba, sed absentes etiam per epistolam, pari vel impati numero, (quamvis consultius sit, ut in pari numero assumentur, quod majoris saltem partis arbitrium facilius haberi possit) e. Sane 1. b. t. juncto à Glossa V. Unus eligatur aut tres. Et quamvis de jure Civili statutum sit, ut sententia majoris partis arbitrorum, si plures assumpti sint, valida sit, quod omnes debeant esse praesentes, quando profertur sententia, seu laudum, adeo quidem, ut uno etiam quoque ex capite absente, laudum non valeat. De jure tamen Canonico aliud statutum habetur e. Ut in questionibus 2. b. t. in 6. quod validè scilicet arbitrari possint alii electi in arbitros, si unus eorum aut alter legitimè requiritur ad causam decidendam, super qua in eos compromissum est, absque legitimo impedimentoo interesse nolit, nisi aliter expresse compromissum omnium velit, ad ferendum laudum, præsentiam, aut qui arbitri sunt, non tam à partibus sponte, sed ex juris prescripto & necessitate assumpti sint, cum in hoc casu juris isti arbitri, judices potius referant, quam arbitros; & in illo casu à voluntate compromittentium compromissum dependet, quam voluntatem adjecta saepius in compromisso clausula indicat.

Quod si vero nullâ adiectâ clausulâ in plures factum fuit compromissum tan-

quam arbitros, presumitur, quod ex voluntate compromittentium omnes arbitri debant, ut valeat laudum: & si omnes circa pretium, super quo compromissum est, discordent, ita ut unus in decem florenos alterum condemnet, aliis in octo, alius in quinque, &c. illius sententia prævaleat, qui in minimam quantitatem condemnavit, cum in hac quantitate omnes convenient. c. Si ex tribus 1. b. t. in 6. & ut sic verum sit dicere, quod prævaleat sententia à pluribus lata, neque haec, quoad minorem partem contraria sit aliis, cum omnes in hanc minorem quantitatem consentiant, quoad majorem tantum quantitatem sibi contrariantibus, ita ut nec aliorum, qui ad summam majorem condemnaverunt, protestatio quidquam operetur, cum protestatio contra ea, quæ ex juris dispositione certa sunt, nihil valeat. Si tamen ea conditione in plures arbitros compromissum sit, ut, si inter se dissentiant, tertium aliquem assumant, nemine tamen nominato, quem assumere debeant, invalidum quidem est compromissum, si ex voluntate præcisè compromittentium aliquis assumti debeat (cum nemine nominato, qui assumi debeat, ipsi etiam assumpti arbitri in eo assumendo dissentire possint, & sic causa nunquam expediceretur, & compromissum purè fieri debet in certos arbitros) prout statutum legimus in e. Innotuit. 12. b. t. Possunt tamen in casu plurium arbitrorum dissentientium judicis auctoritate cogi arbitri tales, ad tertiam personam assundam, cujus auctoritati pareatur, L. Item si unna §. Principaliter ff. br. Quæ tamen persona non tam compromissa-

gijus

rius arbiter dici debet ; cùm non sit alsumptus à partibus , quām consultor , & dīcēptor causæ controverſæ . Imò juxta c. 13 h. t. conceditur arbitris , ut per alios , quos ipſi elegerint , cauſam deſcriant ; qui tamen non tam arbitri , quām arbitratores ſive mediatores , compositio- nē amicabilem ferant , prout Glosſa afferit h̄c V. Mediatores , qui de plano & ſine ordine judiciario ſeu cognitione aliqā partes in concordiam componant , & quorum arbitramentum , ſi iniquum fit , ad arbitrium boni vitii , ſeu judicis redigatur . Neque tamen per hoc prohibetur , quō minus compromiſſum validum fit , cum dependentia exquirendi alterius consilii , modò liberum deinde relinquatur arbitro ſequendi , vel non ſequendi tale consilium . c. Cūm olim 7. h. t.

§. V.

De officio , & potestate arbitri .

Tota potestas & officium arbitri ex compromiſſo dependet , ac defumus debet , ita ut de iis tantum arbitri arbitriū ferre poſſit , ſuper quibus compromiſſum eſt , & non ſuper aliis , cùm compromiſſa talia ſint ſtriči juris , ultra velle compromittentium non exten- da , niſi fortassis h̄c talia neceſſariō cum cauſa principali connexa ſint , & ſine hiſ cauſa principalis expediti non poſſit . Et hinc coram arbitris non poſteſ fieri re- convenio . c. Cūm dilectus 6. h. t. niſi ſint arbitri juris , qui statim cauſam expe- diere poſſant , & debent , aut Clericus con- tra Epifcopum ſuum item moverit . Et niſi in compromiſſo ſpecialiter cauſam ſit aliud in praefencia partium compro-

mittentium , pronunciare arbitrium de- bent , prout colligitur ex Ex parte 10. b. 1. junc̄tā Glosſa in cit. c. Cūm dilectus V. Niſi de his . Eodem . Et quamvis proprie- & ſtričē loquendo arbiter compromiſſarius non ſit Iudex , debet tamen ſervare ordinem judicialem , quia hodie juxta L. 4. ff. h. t. compromiſſa , & arbitria ad ſimi- tudinem judiciorum redacta ſunt , ita ut libellus coram arbiter compromiſſario etiam afferri debeat , debeat fieri h̄c confeſtatio &c. & quamvis laudum , quod arbitrijuſtē tulerint , omnino le- vandum fit , ſi tamen dolo aut ex alia in- quitate injuſtum illud fit , obſervandum non eſt , uti ſummoſit ex c. Non ſine 2. h. t. vel ſi cedat in p̄judicium & dāmmum Eccleſiæ c. pervenit 3. h. t.

§. VI.

De effectu , ſeu obligatione compro- miſſi , & ſententia , ſeu laudi Ar- bitrorum .

D E jure Civili nulla efficax obligatio- nis aut actio competit , quā pars ſitne compromiſſo cogantur , aut ad interēſe conduceretur pars aliqua , ſi per nudum pactum in arbitrios compromiſſum ſit ; ſecus autem dicendum videtur de jure Canonico , ubi ſecundum aliquos ex tra- do pacto etiam datur actio ; & de jure Civili , ſi in compromiſſo faciendo ſequela- tio intervenit , ut colligitur ex L. Dicte 27. ſ. fin. junc̄tā Glosſa V. incerti h. t. & ex c. Per tuas 9. h. t. Praeterea ſi arbitriū ſive laudum à partibus emologa- tum , ſive approbatum , & receptum ſit , quo in cauſa datur etiam exceptio , & ailio quaſi rei iudicata : & quamvis ex defendo-